

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Z.K.**, nar. X., L.X., K., zast. JUDr. P.S., advokát, Š.X., B., proti odporcovi: **JUDr. P.K.**, V.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu X., a.s., N.X., B., IČO: X., **o žiadosti Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Bratislava, na zaplatenie úhrady nákladov vo výške 982,- Sk**, na odvolanie Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Cbi 122/2006-49 zo dňa 20. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Cbi 122/2006-49 zo dňa 20. marca 2008 **m e n í** tak, že súd Centrálnemu depozitáru cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Bratislava **p r i z n á v a** náhradu vo výške 25,- Sk za poskytnuté služby a vo zvyšku napadnuté uznesenie **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením rozhodol tak, že Centrálnemu depozitáru cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Bratislava nepriznal náhradu vo výške 982,- Sk za poskytnuté informačné služby.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.7.2006 domáhal voči odporcovi určenia pravosti pohľadávky vo výške 22 980,- Sk, uplatnenej v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 K 136/04. Podľa ust. § 125 O.s.p. požiadal súd Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Bratislava o oznámenie, či žalobca označený v návrhu, je vlastníkom

cenných papierov – akcií X., a.s. so sídlom N.X., B., IČO: X.. Písomným podaním zo dňa 3.5.2007 Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Bratislava doručil tunajšiemu súdu výpis z evidencie údajov z účtu majiteľa cenných papierov a súčasne doručil súdu faktúru č. 2007041736 s fakturovanou sumou 982,- Sk, ktorou tunajšiemu súdu fakturuje vykonané služby. Informačné služby boli fakturované v zmysle platného Cenníka služieb centrálného depozitára. Súd konštatoval, že žiadosť Centrálného depozitára Slovenskej republiky, a.s., Bratislava na zaplatenie služieb v sume 982,- Sk, je v rozpore s ust. § 128 O.s.p., a preto rozhodol tak, že mu náhradu nákladov za poskytnuté služby nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal Centrálny depozitár cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Bratislava odvolanie a podľa jeho názoru súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Cena za poskytnutú službu bola fakturovaná v zmysle platného Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a.s. ktorý bol schválený Dozornou radou centrálného depozitára v zmysle Prevádzkového poriadku. Prevádzkový poriadok je v zmysle zák. č. 566/2001 Z.z. schválený Národnou bankou Slovenska. Pri stanovení výšky cien v cenníku sa vždy berie do úvahy hľadisko nákladnosti, t.j. najmä náklady na softvér potrebný pre zabezpečenie výstupov vo forme služieb, personálne náklady, poštovné a pod. Považuje fakturované ceny za poskytnutú službu za legálne a v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 2 O.s.p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

V danom prípade Centrálny depozitár cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Bratislava poskytol súdu informáciu – službu v zmysle § 110 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z.z., ktorú súdu vyfakturoval faktúrou č. 2007041736 zo dňa 2.5.2007 v celkovej sume 982,- Sk. Podľa faktúry vyúčtoval súdu poštovné podľa popl. Slovenskej pošty vo výške 25,- Sk a informačné v zmysle § 110 zák. č. 566/2001 Z.z. vo výške 800,- Sk plus 19% DPH.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že z obsahu odvolania jednoznačne vyplýva, že odvolateľ si nárok uplatňuje podľa § 110 ods. 1 písm. a/ zákona č. 644/2006 Z.z. (novela zák. č. 566/2001 Z.z.) vo výške podľa platného Cenníka služieb centrálného

depozitára (ďalej len „CSCD“) a predmetný nárok odvolateľ odvodzuje z úkonu súdu, ktorý si od neho vyžiadal oznámenie, či navrhovateľ je vlastníkom akcií X., a.s., B..

Z ust. § 110 ods. 1 písm. a/ zákona č. 566/2001 Z.z. v platnom znení vyplýva, že Centrálny depozitár, člen, obchodník s cennými papiermi, je povinný podať informáciu o utajovaných skutočnostiach podľa § 109 ods. 1 súdu na účely občianskeho súdneho konania, pričom podľa ust. § 110 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z., za podanie správy podľa odseku 1 písm. a/ patrí centrálnemu depozitárovi, alebo členovi náhrada nákladov. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že aj v prípade poskytnutia oznámenia na požiadanie súdu, patrí náhrada nákladov, ktoré však citované ustanovenie bližšie nešpecifikuje.

V rámci občianskeho súdneho konania podľa ust. § 128 O.s.p., každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, za náhradu vecných nákladov. Oznámením skutočností v zmysle citovaného ustanovenia, je aj to, keď CDCP zašle súdu výpis z evidencie údajov z účtu majiteľa cenných papierov. CDCP je v zmysle § 99 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z.z. akciovou spoločnosťou so sídlom na území Slovenskej republiky, ktorá vykonáva predovšetkým činnosti uvedené v § 99 ods. 3 zákona. Postup a spôsob pri vykonávaní činnosti uvedených v tomto ustanovení, upravuje Prevádzkový poriadok akciovej spoločnosti vydaný podľa § 103 zákona. Na základe Prevádzkového poriadku bol vydaný cenník, podľa ktorého CDCP fakturoval odmenu za poskytnuté oznámenie súdu, ktoré považoval za službu poskytnutú súdu. Prevádzkový poriadok, ani cenník vydaný CDCP, nie je všeobecne záväzným predpisom a je záväzný len pre osoby taxatívne uvedené v § 103 ods. 6 zákona č. 566/2001 Z.z., pričom súd konajúci v občianskom súdnom konaní, v uvedenom ustanovení nie je vymenovaný, preto Prevádzkový poriadok a na jeho základe vydaný cenník, nemôže byť pre súd záväzný. CDCP v súvislosti s poskytovaním údajov súdu, nemôže za vykonanú činnosť pre súd (§ 128 O.s.p.) účtovať niečo iné, než náhradu nákladov vynaložených za túto činnosť. I keď podľa zákona č. 566/2001 Z.z. CDCP poskytuje služby za úhradu, pokiaľ ide o poskytovanie údajov súdu v rámci občianskeho súdneho konania, túto jeho činnosť za službu nemožno považovať. Z uvedeného teda vyplýva, že písomné oznámenie skutočností majúcej význam pre konanie a rozhodnutie súdu, nie je službou poskytovanou za odplatu. Oznamovateľ má však právo na náhradu odôvodnených vecných nákladov, ktoré mu v súvislosti so splnením povinnosti uloženej mu súdom podľa § 128 O.s.p. vznikli. Vecné

náklady spravidla predstavujú výdavky oznamovateľa na materiál, poštovné, odmenu na mzdu príslušného pracovníka, prípadne výdavky na prevádzku technických zariadení za čas potrebný na zadováženie a spracovanie žiadanej informácie a podobne. Súčasťou týchto nákladov nemôže byť zisk oznamovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že odvolateľovi priznal náhradu preukázaných vecných nákladov – poštovné vo výške 25,- Sk a vo zvyšku napadnuté uznesenie krajského súdu podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková